

Čelisti pod hladinou

Gábi s Tomem kraulovali, co jim ruce a plíce stačily. Konečně doplávali k ženě, která se křečovitě držela bójky. Byla v šoku a třásla se po celém těle.

„Něco... mě... kouslo,“ vymáčkla ze sebe s vypětím všech sil.

Gábi s Tomem si vyměnili zděšený pohled.

„My vám teď pomůžeme dostat se zpátky na břeh, ano?“ navrhla Gábi. Žena přikývla. To už ji Gábi šikovně chytila a manévrovala s ní směrem ke břehu (naštěstí před nedávnem absolvovala záchranářský kurz pro děti).

Když měla žena konečně pevnou zem pod nohama, viditelně se jí ulevilo. Několikrát se zhluboka nadechla a vděčně od Karla přijala láhev s vodou. Lačně se několikrát napila a brzy už byla zase schopná mluvit. „Něco tam bylo. Něco mě kouslo do nohy,“ líčila jim a znovu jí naskočila husí kůže, když si na to vzpomněla.

„Můžeme se vám na to podívat?“ zeptala se Gábi opatrně.

Žena si ukázala na levou patu. „Tady.“

Gábi vzala ženinu nohu do obou rukou a zvedla ji. Spolu s Tomem a Karlem místo prohlíželi.

„Ať už to bylo cokoliv, naštěstí vám to neublížilo nijak vážně,“ zazněl Gábinin první dojem.

Tom nakrabil čelo. „Hm... vypadá to jako otisky zubů.“

„Co přesně se vlastně stalo?!“ zajímal se Karel.

„To kdybych věděla...!“ Žena se usilovně zamyslela. „No, každopádně to nebyla jen tak nějaká obyčejná ryba. Tohle bylo větší.“